

in viam pacis. Tunc enī gressus nros in viā pacis di-
rigimus quando per illud actionū iter pergitus.
In quo ab auctoris nrī grā non discordemus. Hec
fr̄s Rmī hystorica expositione transcursumus.
nunc si placet ea quē dicta sunt myſtico intellectu
differamus. Quē nāq; phariseus de falsa iusticia pre-
sumens. niſi iudicū populu. Quē peccatrix mulier.

ad uerstigia dñi ueniens & plorans. niſi conuersā
gentilitatē designat. Quē cū alabastro uenit.
unguentū fudit. retro secus pedes stetit. lacrimis
pedes rigavit. capillis tergit. Eosdeq; quos infun-
debat & tergebat. pedes osculari non desit.

Nos ergo nos illa mulier expressit. si coco corde-
ad dñm post peccata redeamus. si eius poenitencie
luctus imitemur. Quid nāq; unguento. niſi odor
bone opinionis exprimitur. Vnde & paulus di-
cit. Xpi bonus odor sumus dō in omni loco. Singū
recta opera agimus. quibus opinionis bone odore
accētam respergamus. Quid in dñi corpore. niſi
unguentū fundimus. Sed secus pedes mulier stē-
tit. Contra pedes enī dñi stetimus. cū in peccatis
volvi. eius itineribus renitebam. Sed si adueram

poenitentia post peccata conuertimur. iam retro
secus pedes stamus. quia eius uestigia sequimur.
que impugnabamur. Lacrimis mulier pedes rigat.
quod nos quoq; ueraciter agimus. si quibuslibet
ultimo membris domini per compassionem affectu incline-
mur. Si scis eius in tribulacione compatimur. si eo
rum tristiciam nostram putamus. Capillis mulier quos
rigauerat pedes tergit. Capilli quippe super-
fluunt corpori. & quid habundans terrena sub-
stancia. nisi capillorum specie tenet. Que dum ad usum
necessitatis superfluit. etiam absusa non sentit.
Capillis ergo pedes domini tergitur. quando scis ei
quibus ex caritate compatimur etiam ex his que a no-
bis superfluunt miseremur. Quatenus sic mens per
compassionem doleat. ut etiam larga manus affectu
doloris ostendat Rigat namque lacrimis redempto-
ris pedes. sed capillis suis non tergit. qui ut cūque
proximorum dolori compatitur. Sed tamen eis ex
his que sibi superfluunt non miseretur. Plorat
& non tergit. qui uerba quidae doloris tribuit.
sed non ministrando que de sunt uim doloris
ostendat abscidit. Osculatur mulier pedes

667

quos tergit. quod nos quoq; plene agimus. si tu
diosē agimus quod ex claritate continemus.

N e gravis nobis sit necessitas proximi. ne ipsa eius
indigencia que sustentatur fiat onerosa. Et cū
manus necessaria tribuit. animus de dilectione
torpescat. Potest quoq; per pedes ipsū mýste-
rīū incarnationis eius intellegi. quo diuinitas
terrā tetigit. quia carnē sūp̄sit. Verbū em̄
caro factū est & habitabit in nobis. Oculamur
igitur redēptoris pedes cū mýsteriū incarna-
tionis eius ex toto corde diligimus. Unguen-
to pedes unguemus. cū ipsā humanitatis potes-
tatē sacri eloqui bona opinione predicamus.

S ed hoc phariseus uidit & muidit. Quia cū iuda-
icus populus gentilitatē dñm p̄dicare conspi-
cit. sua apud se malicia tabescit. Sed redēptor
noster facta ei mulieris quasi bona gentilita-
tis enumerat. ut in quo malo iaceat agnoscat

N ā sic phariseus retunditur. ut per eū sicut
diximus perfidus ille populus ostendatur. Intra-
ui in domū tuā aquā pedibus meis non dedisti.
H et aut̄ lacrimis rigauit pedes meos. Aqua quip-

pe extra nos est. Lacrimarū humor intra nos.
Quia uidelicet infidelis ille populus nec ea que
extra se erant umquā pro dñō tribuit. Con
uersa autē gentilitas pro eo non solū rerū sub
stanciā sed etiā sanguinē fudit. Osculū mihi
nondedisti. Hęc autē ex quo in traui non cessa
uit osculari pedes meos. Osculū quippe dilecti
onis est signū. & infidelis ille populus dō osculū
non dedit. quia ex caritate eū eū amare noluit
cui ex timore seruuit. Vocata autē gentilitas
redēptoris sui uestigia osculari non cessat. quia
in eius continuo amore suspirat. Vnde & sponsa
uoce de eodē redēptore suo in canticis cantico
rū dicitur. Osculetur me osculo oris sui. Oscu
lū recte conditoris sui desiderat. qui sē ei obse
qui p̄ amore parat. Oleo caput meū non unxi
sti. Si pedes dñi mysteriū incarnationis eius
accipimus. congrue sup̄ caput illius ipsa diuini
tas designat. Vnde & per paulū dicit. Caput
xpi d̄. In dō quippe non se. quasi in homine cre
dere iudaicus populus fatebatur. Sed phariseo
dicit. Oleo caput meū non unxisti. Quia ipsā

ipsā quoq; diuinitatis potēciā. in qua se iudaicus
populus credere spondit dignā laude p̄dicare
neglexit. Hęc aut̄ unguento unxit pedes meos

66

Quia dū incarnationis eius mysteriū gentilitas
credidit. sūma laude etiā eiusima p̄dicauit

Sed iā redēptor noster ut enumerata bona
concludat p̄sentenciā subdit propter quod
dico tibi Remittuntur ei peccata multa
quia dilexit multū. Ac si apte dicat Et si du
rū est ualde quod coquit̄ abundat tamen
amoris ignis. quo etiā dura consumantur.

Libet inter hęc considerationē tantę pietă
tis intueri peccatricis mulieris opera sed poe

nitentis. qua estimatione. ueritas apud se ser
uat. que eius aduersario sub tanta distribu
tione enumerat. Ad pharisei prandiuī dn̄i

In celebra
tione sc̄e
marie mag
dalene.

Prima
Lectio.

discūbebatur. sed apud poenitentē muliere
mentis epulis deletabatur. Apud phariseū
ueritas pascebat foris. apud peccatricem
muliere. sed tamen conuersā pascebat in ī.

Unde & ei sc̄ā ecclā quē sub specie hinuli
ceruorū querit in canticis canticorū dicit

Indica mihi quē diligit anima mea· ubi pascas· ubi
cubes in meridie· Cetero rū quippe hinolus dñs
appellatur· nuxta assūptā carnē antiquorū fili
us patrū· Feruentior ergo in meridie aestus
^{ascendi} & umbrosū locū hinulus querit· quem
aestus igne non afficit· In illis ergo cordibus
requiescit dñs· que amor p̄sens sc̄li non in
cendit· que carnis desideria non exurent
que incensa suis anxietatibus in huius mundi
concupiscencis non arescant; Unde & maria
dicit· Sp̄s sc̄s super uenīe in te & uirtus al
tissimi obumbrabit tibi· Umbrosa ergo loca
in meridie hinulus ad pascendū inquirit· quia
talibus mentibus dñs pascit· que respectū grē
teperat corporalibus desideriis non uruntur
Plus ergo poenitens mulier pascebatur intus·
quā phariseus dnm pascebatur foris· Quia ab
aestu carnaliū quasi hinulus redēptor noster
ad illius mentē fugerat· quā post uinciorū
igne poenitentia umbra teperabat Pense
mus quante pietatis fuerit· peccatricē muli
erē non solū ad se admittere· sed ei etiam

66

ad tangendū pedes dignatus est p̄bere Consideremus grām misericordis dī. & dānemus mul
titudinē reatus nr̄i. Ecce peccatores uidet &
sustinet. Resistentes tolerat. & tam̄ cotidie
per euanḡm clementer uocat. Confessionē
nr̄am ex puro corde desiderat. & cuncta que
deliquimus relaxat Tēperauit nobis districtio
nē legis misericordia redēptoris. In illa quippe scri
ptū est. Si quis hoc uel illud fecerit moriat

S iquis hēc ut illa fecerit lapidibus obruat. Appa
runt conditor noster in carne confessioni pecca
torū non poenā sed irtā promittit. Mulierē
sua vulnera confitentē suscipit & sanā dimittit.

I nflexit ergo ad miscēdā duriciā cordis. Quia
quos iuste illa dānat ipse misericordiē libe
rat. Unde bene quoq; in lege scriptū est
Quia manus moysi erant graues. Sumentes
igit̄ lapide posuerunt subter in quo sedit.
Aaron aut̄ & ur̄ sustentabant manus eius
Moyses quippe sedit in lapide. cū lex re
quietū in ecclā. Sed hēc eadē lex manū

graues habuit. quia peccantes quosq; miseri
cordicer non perculit. sed seuera destructione per-
cussit. Aaron uero mons fortitudinis. ut aut ignis
interpretatur. Quem iste mons fortitudinis signat
nisi redēptore nřam. de quo pđpheta dicitur
Erit in nouissimis diebus pparatus mons domus dñi
in uertice moncū. Aut quis p igne nisi sp̄ sc̄r
figurat De quo isde redēptor dicit. Igne uer-
mittere in terra. Aaron ergo & uir graues ma-
nus moysi sustinent. atq; sustentando leuiores
reddunt. quia mediator di & hominū cū igne
scī sp̄ ueniens mandata legis grauia que du
carnalit tenerent portari non poterant Tolera-
bilia nostra p spiritale intellegencia ostendit.
Quasi enī manus moysi leues reddidit. qui pon-
dus mandatorū legis ad uirtutē confessionis
retorsit Hanc nob sequentis misericōdē pmissione
innuit. cū pđpheta dix. Nolo morte perccatoris
sed ut conuertat & uiuat Hinc iterū sub iudeę
specie unicuiq; peccatrii animę dicit Si dere
Liquerit uir uxore. & illa rece- dens du-
xerit uirū aliuū. nūquid reuertet adeā ultra.

68

N uqđ non polluta & contaminata erit mulier illa.
tu aut̄ formicata es cū amatoribus multis Tam
reuertere ad me dicens. Ecce paradigma tur-
pis mulieris dedit. Ostendit quod post multi-
tudine recipi non possit. Sed hoc ipsū paradi-
gma quod protulit p̄ misericordiam uincit cū dicit.
Formicantē muliere recipi non posse. & tamen
ipse formicantē animā ut recipiat expectat
P ensate fr̄i pondus tantę pietatis. dicit quod
fieri non potest. & demonstrat quia hoc ipse
facere contra more potest. Ecce uocat & quos
inquinatos denunciat. hos etiā amplecti querit
a quibus desertū esse se querit. Nemo er-
go tam̄ misericordē tēpus perdat. nemo oblata
remedia diuine pietatis abiciet. Ecce supra
bemigritas auersos nos reuocat. & nobis reuer-
tentibus sue clemencie sinū parat. Unus quis
que penset quod debito constringit. quando
illū dī expectat nec concep̄tus exasperat.
Qui ergo p̄manere noluit. redeat. Qui statē
contēpit. saltī post lapsū surgat. Quanto
nos amore conditor noster expectat insinuat

cū per prophetā dicit Adtendi & disculpi quod
nemo bonū loquit̄ Non est qui rego gicit in corde
suo & dicat Quid feci Certe nūquā mala cogita
re debuimus sed quia recte cogitare noluimus.
Ecce adhuc sustinet ut recognoscimus Videte tan
te pietatis sinum considerate apertū uobis
miserē gremium Quos male cogitatantes per
didit bene recognoscet querit Ad uos uos
igitur fr̄r̄ km̄ ad uos oculos mentis reducite.
Et poenitentē peccatrice muliere in exemplū
uobis imitationis ante ferre Quęque uos in
adolescencia quęq; in iuuentute meministis
deliquisse deflete. Morū operūque
maculas lacrimis tergite Amemus iā redēp
toris nr̄i uestigia quę peccando concepsimus.
Ecce ut diximus ad recipiendos nos superne pie
tatis sinus aperitur net maculosa in nobis uita
contēpnitur p̄ hoc quod inquinationē nr̄am
p̄ horrescimus interne iam mundicę concor
damus Reuerteret nos dn̄i clementer amplec
titur quia peccatorū uita ei esse indigna
iā non potest quę fletibus lauatur In IIIV

69

xp̄o dñō nrō qui uiuit & regnat cū patre dñ̄ in u
nitate sp̄i sc̄i per omā sc̄ta sc̄torū amen.

LECTIO SC̄I EVVANGELII SC̄DM LVCAM

HILLO. Accesserunt ad ih̄m publicani & peccatores ut audirent illū. Et murmurabant pharisei & scribæ dicentes. & reliqua.

MELIA BEATI GREGORII PAPÆ

estiuū tēpus quod corpori meo ualde contrarium est loqui me de expositione euuangeli longa mord̄ interueniente prohibuit. sed non quia lingua tacuit ardere caritas cessauit Hoc & enī dico quod apud se urm̄ unusquisq; cognoscit plerūq; caritas quibusdā occupationibus p̄pedita & integra flagrat in corde. & tamen non monstrat in opere. Quia & sol cū nube tegitur non uidetur in terra. & tamen ardet in celo.

Sic sic occupata caritas esse solet. & intus uim sui ardoris exerit. & foris flāmas operis non ostendit. Sed quia nunc adloquendū tēpus reddit. urā me studia accendant ut mihi tanto amplius loqui libeat.

quanto hoc ure mentes desiderabilius expectant
Audiatis in lectione euangelica fr̄ mei. quia pecca-
tores & publicani accesserunt ad redēptore nrm.
& non solū ad colloquendū sed etiā ad conuersen-
dū recepti sunt Quod uidentes pharisei dedi-
gnati sunt Ex quare colligite quia uera iu-
sticia compassione habet falsa iusticia dedi-
gnationē Quāuis & iusti soleant recte pecca-
toribus indignari Sed aliud est quod agitur
typo superbie aliud quod zelo disciplinae.
Dedignantur & enī sed non dedignantur. Desperant.
sed non desperantes per ecutionē cōmouent. sed
amantes. Quia & si foris increpationes per disci-
plinā exaggerant intus tamen dulcedine per
caritatē seruant. Preponunt sibi in animo ip-
sos plerūq; quos corrigunt. Meliores esse ex-
istimant eos quoq; quos iudicant. Quod vide-
licet agentes & per disciplinā subditos & p hu-
militatē custodiunt se met ipsos. At contra hi
qui de falsa iusticia superbire solent. ceteros
quosq; despiciunt nulla infirmantibus misé-
ricordia condescendunt. Et quo se peccatores